

فضاهای گردشگری با رویکرد معماری پایدار در گیلان

شاهین پور صمدی¹، شیما اکبرزاده^{2*}

1- گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، shahinporsamadi@yahoo.com

2- گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، shima.akbarzadeh@gmail.com

چکیده

در عصر حاضر تکنولوژی باعث شده که انسان ها در دنیای پر چالش، دغدغه های ذهنی و کاری بی شماری احاطه شوند. یکی از راه هایی که بتواند کمی از گستره این دغدغه ها بکاهد سفر، سیر و سیاحت است. گسترش وسایل حمل نقل مانند کشتی، هواپیما، قطار و خودرو و ... باعث شده که صنعت گردشگری یکی از سود آورترین صنعت های روز دنیا باشد. با توجه به این که کشور ایران از پتانسیل بالایی از لحاظ جاذبه های گردشگری، فرهنگی، تاریخی و طبیعی برخوردار است، می تواند چرخه اقتصادی بالایی را از طریق گردشگران داخلی و خارجی داشته باشد. اما از لحاظ امکانات رفاهی در سطح شایسته ای قرار ندارد و درصد کمی از سود این صنعت را به خود اختصاص داده است. در این پژوهش هدف بر آن است که به تاثیر فضاهای گردشگری با رویکرد معماری پایدار در استان گیلان پرداخته تا گامی در جهت ارتقا گردشگری در منطقه برداشته شود و با اطلاعات بدست آمده از جاذبه های طبیعی و گردشگری در معماری بومی گیلان به ارائه راهکارهایی در جهت ضرورت و نیاز فضاهای گردشگری می پردازد. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و از طریق مطالعات کتابخانه ای انجام شده است.

واژه های کلیدی: توریسم، فضاهای گردشگری، معماری پایدار، معماری بومی گیلان

1- مقدمه

فضاهای گردشگری به عنوان یک عنصر معماری، می تواند هویت جمعی شهر را در یک مکان گردآوری و عرضه کند. این فضاهای اقامتی موقت به عنوان نماد فیزیکی و معمارانه می توانند با طرح و برنامه ریزی درست به رشد کیفی شهر و محیط زیست کمک شایان توجهی نمایند. امروزه با درخطر قرار گرفتن محیط زیست بر اثر دست اندازی های انسانی در کنار گردشگری و سفر رویکردهای دوستدار محیط زیست با هدف عدم سوء استفاده از طبیعت و جلوگیری از پایداری نسل آینده مطرح شده است که تأثیر قابل توجهی بر طراحی و برنامه ریزی فضاهای گردشگری گذاشته است. از سوی دیگر گردشگری و جهانگردی فرصتی برای آشنایی با فرهنگ های سرزمین های متفاوت، ترویج پیوندهای نزدیک تر و صلح میان مردم است. گردشگری فرآیند مهمی است که در طی آن می توانیم به خودآگاهی توأم با احترام به تنوع فرهنگ ها و سبک های زندگی مردمان دیگر سرزمین ها دست یابیم. معماری پایدار رویکردی در طراحی فضاهای گردشگری جدید است که با احترام به محیط زیست و سنن بومی و فرهنگ منطقه موفق شده است تا فضاهای طبیعی و مصنوعی را با به حداقل رساندن آثار تخریبی زیست محیطی درهم ادغام کند. پایداری به عنوان رویکردی نوین در تمامی عرصه ها وارد شده است. در عرصه توریسم و گردشگری، پایداری در قالب مفهوم اکوتوریسم تعریف شده است. گردشگر پایدار گردشگری است که در قالب مفاهیم ارائه شده و با توجه به مفاهیم اکوتوریسم به سیر و سیاحت و گردش می پردازد. رعایت اصول معماری بومی منطقه، توجه به مسائل اقلیمی، توجه به نوع مصالح مورد استفاده در نما و فضاهای داخلی، استفاده از شیوه های جدید مدیریتی با توجه به موارد مطرح در امر پایداری و ... همه زمینه هایی هستند که از جنبه های مختلف به موفقیت فضاهای گردشگری یاری خواهند رساند. بنابراین در این پژوهش